

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 13

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Ansv. utgivare: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 3, 1936

Vår klubbs nya arbetsprogram

Under den senaste tiden har klubbens styrelse flitigt varit tillsammans för att äntligen skaffa klubben de i stadgarna omförmälda instruktionerna för befattningshavarna. Dessa instruktioner äro nu i det närmaste utarbetade och komma att från och med nyåret träda i kraft.

Samtidigt som styrelsen arbetat med dessa instruktioner, har allt tydligare framträtt nödvändigheten av att klubbens stab av funktionärer betydligt utökas, och att kurser komma till stånd för utbildandet av kunniga sådana.

Som det hittills varit har allt arbetet i klubben åvilat en eller ett par särskilt intresserade medlemmar, och dessa hava därför betungats med allt för stora arbetsbördor. Särskilt har klubbens energiske sekreterare, Hr. Sund, satt till både tid och arbetskraft i stor utsträckning. Heder åt honom för hans arbetsnit. Men som det hitintills varit, kan det icke försiggå vidare. Dels har hr. Sund velat överlämna sekreteraresysslan åt en annan, och dels har det blivit allt mera uppenbart, att klubben för sin fortsatta verksamhet icke är betjänt med att en enda man eller möjligen ibland ett par sköta om alla förekommande ganska tidsödande sysslor. Då man därtill betänker, att dessa sysslor äro oavlönade, får man inte förundra sig över att det ofta kan bli både ansträngande och otacksamt, att ensam bära bördan av allt arbetet.

Enligt den nya planen kommer emellertid denna fråga att lösas på så sätt, att varje styrelseledamot på sin lott får ett större eller mindre arbetsfält att sköta och förvalta efter styrelsens vilja och beslut. Han måste sedan till sitt förfogande ha en eller flera medhjälpare som sortera under honom.

Det räcker emellertid inte därmed. En funktionär kan tröttna på sitt arbete inom klubben eller av någon annan anledning icke vidare åtaga sig posten i fråga, och vad skall då göras? Klubbens program måste ju trots allt följas, och intet får försummas, ty då kan tråkigheter uppstå. Därför måste redan på förhand reserver utbildas för alla befattningar.

Som förut nämnts komma funktionärer innevarande vinter att utbildas till klubbens fromma. För att emellertid önskemålen verkligen i önskad omfattning skola kunna förverkligas, är det av vikt, att varje medlem anmäler sig till de ifrågavarande utbildningskurserna och därmed ställer sig till klubbens förfogande. I detta sammanhang behöver jag väl icke nämna att alla kurser komma att bli kostnadsfria.

Nå, det är nu gott och väl, att det behövs folk till alla möjliga poster. Men vad skall väl jag kunna göra? undrar många av dem, som läsa dessa rader. Jo, det finnes inom vår klubb så otroligt det än låter i det närmaste ett femtiotal högre eller lägre funktionärsposter, och många av dessa äro sådana, att inte särskilt stor varken fackkunskap eller tid fordras av vederbörande för att sätta sig in i arbetet och sköta detta.

Var och en klubbens fortbestånd intresserad medlem uppmanas därför att infinna sig på det möte, som inom den närmaste tiden skall hållas, och där taga de av klubbens vidare program för den närmaste framtiden.

Klubbens styrelse hoppas därför att medlemmarna talrikt komma tillstädes.

Eric Sandstedt.

Svenska Schäferhundklubbens utställning

Svenska Schäferhundklubbens utställning den 12—13 september 1936 gynnades, man frestas att säga som vanligt, av utmärkt brittsommarväder båda dagarna. Sanitetsrat Hugo Droste, lär vara den tyske prisdomare, som i sitt bedömnings sätt står ordföranden i Tyskland, D:r Roesebeck, närmast. Efter den vanliga grovsorteringen ägt rum vidtog detaljgranskning, varvid särskild vikt lades vid karaktären. Hundarna blevo dock icke hotade med käpp eller revolverskott, vilket vi med glädje noterade. Herr Droste gick blott lugnt tätt intill hundarna

och iakttog därvid huru de reagerade. Utslagna blevo även alla behäftade med tand- och testikelfel.

Tyvärr förstå vi här i Sverige ännu icke den stora betydelsen av hur hundarna framföras i utställningsringen. Med få undantag saknade utställarna de elementäraste grunderna i utställningstekniken, men mera härom i ett annat sammanhang. Herr Drostes åsikt att hundarna ej voro sämre än vid en medelstor tysk utställning var förvånansvärt glädjande för alla schäferhundvänner att höra. Det högsta tyska betygsbeteckningen V. (Vorzüglich=

Utmärkt) har kunnat tilldelas fem av de utställda hundarna. I segrarklassen tre hundar och två tikar. Vi må likväl icke förhåva oss och tycka, att allt är ganska gott, utan vi måste taga nya kraftiga tag för att få fram ett större antal goda hundar. Så dåligt beställt med våra svenska hundar som många tro, är det av ovannämnda att döma icke. Här är kanske platsen att understryka v. Stephantzs gamla men ständigt giltiga uppmaning: lägg ned ett verkligt arbete på den uppväxande valpen och giv honom god, kraftig och ändamålsenlig föda, ty även den mest lovande unghund kan fördärvas genom fel diet och uppfostran. Kom ihåg att första årets skötsel är utslagsgivande för hundens blivande kondition.

I likhet med alla andra utställningar blevo måhända en del schäfervänner även här besvikna på resultatet. Men vi måste alla inse, att en utställning är till för att kristallisera ut det bästa av det befintliga materialet. Kom ihåg att ordet *hundsport* både har tonvikt på hund och sport.

Det ekonomiska resultatet av denna utställning blev ganska gott tack vare, att så många medlemmar utförde arbetet med iordningställandet etc. utan någon ersättning.

Ingenjör Gunnar Ekstedt svarade för kommissariebefattningen och Avdelningschef Helge Scholandér samt Fröken Anna-Greta Sellman tjänstgjorde som ringsekretär. Veterinär P. Viridén, som för första gången fick göra bekantskap med ett större antal schäferhundägare, svarade för att inga sjuka hundar fingo komma in på utställningsområdet. Vi hoppas, att hr Viridén fann sig väl tillsammans med oss.

Klubbens sekreterare, kriminalkonstapel Sigfr. Sund, tjänstgjorde såsom prisdomareaspirant. Efter en genomgående muntlig prövning av hr Sund, utfärdade Hr Drost ett intyg om att hr Sund av honom blivit godkänd som prisdomare för tyska schäferhundar, vilket intyg jämte hr Sunds prisdomareberättelse sedermera översänts till SKK:s styrelse, som nu har att taga ställning till saken.

Till alla dem som på ett eller annat sätt bidragit till denna utställnings lyckliga genomförande klubbens hjärtliga tack.

Här nedan följer Hr Drostes redogörelse över de olika hundarna.

Prisdomarberättelse

KEJ, f. 10/4-35. Äg. Fru E. Pärson, Örby, Vål stor och något kort hund med tillräcklig benstomme. Mycket vackert schäferuttryck. Stupande kors. Mycket bra vinklar bak. Bröstat något smalt. Står något marktrångt. Anfrätta tänder och överbett. (En testikel, då hunden visar stambokförd avkomma erhåller den 3:e pris i ukl.)

KÅWESTUGANS DALLAS, 2147 KK, f. 19/7-35. Äg. Herr S. Kihlström, Tureberg. En kraftig proportionerlig hund med god benstomme. Bra bröstdjup. Rak rygg. Goda vinklar bak, ej tillräckliga fram. Karaktären något svag. 2:a pris ukl.

PUCK, f. 12/5-35. Äg. Herr S. Selin, Örby. En kvadratisk hund med stela bakben. Överbyggd. Trippande steg.

WOLF, f. 25/7-35. Äg. Landsfiskal I. Sundvallson, Järvsö. Mycket goda proportioner. Bra benstomme. Goda vinklar bak, tillräckliga fram. Svansföringen något »glad», Vägvinande steg. 1:a pris ukl.

TRE SANGS LORD, f. 3/11-35. Äg. Målarvärd Albin Eriksson, Upplandsbodarne. Kraftig hund med mycket god benbyggnad och goda proportioner. Bra bröstdjup. Stram rygg. Tillräcklig vinkling och steglängd. 2:a pris ukl.

PAHN, 16 månader. Äg. Farm. kand. Axel Sandström, Stockholm. Bra proportioner. Vackert, men något tikaktigt schäferhunduttryck. Bröstdjupet ännu outvecklat. Skuldervinklarna ej tillräckliga. God benbyggnad. Oroligt temperament. Utmärkt steg. 1:a pris ukl, 2:a ökl.

BJÖRN EXCELSIOR, f. 9/7-34. Äg. Herr Axel Lemmalm, Stockholm. Mycket goda proportioner och god benstomme. Rak rygg. Bättre vinklad bak än fram. Bra karaktär. Förlorar något i rörelse. 2:a pris ökl.

BOSSE AV CORONA, 1534 HH, f. 17/5-33. Äg. Herr Arvid Olsson, Stockholm. Mycket goda proportioner. Lagom storlek och god benstomme. Stram rygg. Bra bröstdjup. Utmärkta vinklar bak. Tillräcklig skuldervinkel. 1:a pris ö- och skl, cert. och hp. — Förstklassig.

JACK, f. 12/3-32. Äg. Fru Ebba Hansson, Huvudsta. Längden något knapp i förhållande till höjden. Rätt god

benstomme. Dåliga vinklar. Tillräckligt bröstdjup. Steget icke vägvinande. 3:a pris ökl.

JOST, f. 20/3-35. Äg. Fru Emmy Westman, Valskog. Kvadratisk, oädel hund. Stel såväl fram som bak. För kort nos. Tillräcklig benstomme. Bra bröstdjup. Trippande steg.

KING, 1888 KK, f. 29/3-34. Äg. Chaufför G. Carlsson, Västerås. Kraftig något kort hund. Benstommen något svag. Bra bröstdjup. Dåliga vinklar och kort steglängd. 3:e pris ökl.

KÅWESTUGANS LEIPT, 532 KK, f. 1/2-34. Äg. Herr och fru Axel Veinar, Segeltorp. Kraftig hund med utmärkta proportioner. Bra rygg och bröst. Bra vinklar bak, tillräckliga fram. Steget gott. 1:a pris ökl, 2:a skl och hp. — Förstklassig.

KÅWESTUGANS NEGUS, 1439 KK, f. 19/7-35. Äg. Herr K. E. Andersson, Huvusta. Något kort. Ryggen ännu ej tillräckligt fast. Bra benstomme och bröstdjup. Knappa vinklar fram, bättre bak. Normal steglängd. Svansen något »glad». 2:a pris ökl.

LORD (Oden) AV FENRISULVEN, 769 HH, f. 29/4-33. Äg. Fröken Lalla Johansson, Sandviken. Mycket bra proportioner. Stram rygg. Bra benstomme och bröstdjup. Den ljusa färgen något störande. Bra steg. 1:a pris ökl, 3:e skl och hp. — Förstklassig.

LYCKÅSENS DICK, f. 31/3-35. Äg. kriminalkonstapel G. Forss, Aspudden. Mycket bra proportioner. Bra rygg och bröstdjup. För långa mellanfötter. 2:a pris ökl.

MORGAN I, 918 GG, f. 3/5-32. Äg. Herr A. Eriksson, Stockholm. Rätt goda proportioner. Bra rygg och benstomme. Bra bröstdjup. Goda vinklar, särskilt bak. Tilltalande schäferuttryck. Bra steg. 1:a pris ökl, 2:a brukshkl, och hp.

NELLTORPS RAGGIE (Lord), 1163 JJ, f. 7/7-33. Äg. Fru Elin Gustavsson, Stockholm. En något lättbyggd, tillräckligt lång hund. Normalt bröstdjup. Tillfredsställande vinklar. 3:e pris ökl.

NELLTORPS WLADIMIR, 927 JJ, 18/5-34. Äg. Löjtnant C. G. Uddenberg, Stockholm. En kraftig hund med

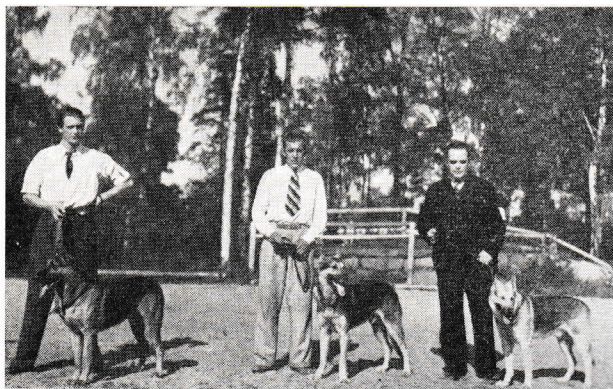

Foto: S. Sund.

Brukshundsklassen hundar å klubbens utställn. d. 12—13 sept. 1936.

Fr. v. *Champ. Ramonas Toy, Morgan I* och *Vargen Excelsior*.

normala proportioner. Stram rygg och god benbyggnad. Bra vinklar bak och tillräckliga fram. Gott bröstdjup. Tilltalande schäferuttryck. 2:a pris ökl.

NIPSTADENS CHARLIE, f. 15/7-35. Äg. Reklamchef E. M. Nielsen, Stockholm. Proportionerna i knappaste laget. Rak rygg. Tillräckliga vinklar. Bra benstomme och bröstdjup. Bättre pigment önskvärt. Mellanfötterna borde vara fastare. Steget kom ej till sin rätt på grund av fot-skada. 2:a pris ökl.

Champ. OLAV (BLITZ) v. d. STARRENBURG, 529 KK, 10/3-43. Äg. Folkskollärare Karl J. Höglund, Vargön. Rätt goda proportioner. Stram rygg och god benstomme. Bra bröstdjup. Bra vinklar bak och tillräckliga fram. Fjädrande steg. Bästa hunden ifråga om byggnad och steg, men blev på grund av viss skygghet oplacerad i segrareklass. 1:a pris ökl.

PAJO, f. 1/5-33. Äg. Herr Olsson, Stockholm. En kvadratisk hund med stela bakben. Lagom bröstdjup. Trippande rörelser. Saknar »påskjutning». Godkänd i typklass. (Event. 3:e pris ökl).

PRINZ EXCELSIOR, f. 9/7-34. Äg. Tulltjänsteman Ivar Olsson, Viggbyholm. Mycket goda proportioner. Bra bröstdjup, benbyggnad och rygg. Står marktrångt. Knapp påskjutning. Bättre i stillastående än i rörelse. 2:a pris ökl.

RAMONAS REIO, 1892 JJ, f. 9/6-34. Äg. Herr Ragnar Bjuhr, Älvsjö. Något lätt typ med lagom proportioner. Tillräcklig benbyggnad. Bra bröstdjup. Rak rygg. Knappa vinklar. Normalt steg. 3:e pris ökl.

RAY EXCELSIOR, 2000 KK, f. 9/6-34. Äg. Ing. Rolf Zetterlund, Stockholm. Kraftig något kort hund med rak rygg. Vinklarna ej så goda. Bra bröstdjup. Trippande steg. 3:e pris ökl.

RIO, f. 25/5-35. Äg. Herr A. Lindgren, Enköping. En kvadratisk hund med icke fullgoda vinklar. Bra rygg och bröstdjup. Normal benbyggnad. Dålig påskjutning. 3:e pris ökl.

TARZAN, 1273 JJ, f. 7/5-34. Äg. Fröken Greta Rosell, Enköping. Bra proportioner, rygg, bröstdjup och vinklar. Gott steg. Något överbyggd i trav. Verkar något slö. 1:a pris ökl, 4:e skl och specialpris. — Mycket god.

LILL-TASSO, 1088 LL, f. 2/12-33. Äg. Herr Gert Wikner, Saltsjö-Nacka. Normala proportioner. Tillräcklig benstomme. Bra bröstdjup. Knappa vinklar. »Glad» svansföring. En framtand förkrymt. 2:a pris ökl.

WAKT, 378 LL, f. 7/7-34. Äg. Herr Sven Friberg, Stockholm. Bra proportioner och tillräcklig benstomme samt vinklar. Bra rygg. Bröstet något smalt. Stupande kors. Dålig påskjutning. 2:a pris ökl.

VARGÅSENS PRINS. Äg. Ing. Åke Aspegrén, Stockholm. Bra proportioner, rygg och bröst. Tillräcklig benstomme. Något öppet hår. Karaktären opålitlig.

WARRO, f. 21/1-35. Äg. Herr Tore Ericson, Sundbyberg. En kvadratisk hund med dålig benbyggnad och vinklar. Bra rygg och bröst. Anfrätta tänder. Saknar påskjutning. 3:e pris ökl.

VARGEN EXCELSIOR, 196 HH, f. 28/1-32. Äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm. Bra proportioner, benstomme, rygg och bröstdjup. Bättre vinklad bak än fram. Tilltalande schäferuttryck. Överbett. Något farbenverblussung. Utmärkta rörelser. 2:a pris ökl, 3:e brukshkl och specialpr.

WASSYHEMS RUTCH II, 1062 KK, f. 2/7-35. Äg. Herr I. Fredriksson, Oxelösund. Något kort hund med bra rygg och normal benstomme. Dåliga bakvinklar och stela skuldror. Väl ljusa ögon. 3:e pris ökl.

ZORRO, 1926 KK, f. 22/4-35. Äg. Herr Ewert Norström, Stockholm. Tillräckliga proportioner. Benstommen i lättaste laget. Bra bröstdjup. Tillräckliga vinklar. Arm-bogsmuskulerna måste bli fastare. 2:a pris ökl.

JERRY, 688 JJ, f. 27/2-33. Äg. Telegraf-tjänsteman Hj. Jansson, Stockholm. Kvadratisk hund med dåliga vinklar. Tillräcklig benstomme. Bra rygg och bröst. Trippande steg. Saknar en premolar. 3:e pris ökl.

Champ. RAMONAS TOY, 10 HH, f. 19/2-33. Äg. Disponent Åke Engström, Stockholm. Mycket goda proportioner. Bra rygg. Mycket god benstomme. Bra bröstdjup. Goda vinklar. Bra påskjutning, men ryggen giver efter något under gång. »Glad» svansföring. 1:a pris ökl, 1:a brukshkl. hp.

Tikar.

JOY, 1925 KK, f. 22/4-35. Äg. Teaterdirektör Karl Lindberg, Stockholm. Bra proportioner. Något lätt benstomme. Bra rygg och goda vinklar. Bra bröstdjup. Utmärkt schäferuttryck. Fjädrande steg. 1:a pris ukl, 2:a pris ökl.

TOSCA. Äg. Herr Ivar Pettersson, Stockholm. Bra proportioner, rygg och bröstdjup. Tillräckliga vinklar. Något korthårig. Bra temperament. Steget något kort. 2:a pris ukl.

MONA. Äg. Herr Axel Andersson, Stockholm. Proportionerna i knappaste laget. Bra rygg, bröstdjup och steg. Vinklarna bra bak, men knappa fram. Normal benbyggnad. Något korthårig. Ryggen måste bli fastare.

AIA AV CORONA, 732 HH, f. 17/5-33. Äg. Herr David Olsson, Stockholm. Bra proportioner, benstomme och pigment. Vacker rygglinje. Mycket bra hårlag. Bra vinklar. Står något marktrångt. Två premolarer sammanväxta. Fjädrande steg. 1:a pris ökl, 3:e pris skl. specialpr. — Mycket god.

BISSELILLS MISSY, 1939 JJ, f. 25/11-34. Äg. Tapetserare Gunnar Dahlgren, Gnesta. Bra proportioner, rygg, benstomme och bröstdjup. Tilltalande schäfertemperament. Något farbenverblussung. Ryggen något svag. Mycket markvinnande steg, men passgångare. 2:a pris ökl.

Välkomna till FILIPS den 18

november 1936 kl. 7.30 em.

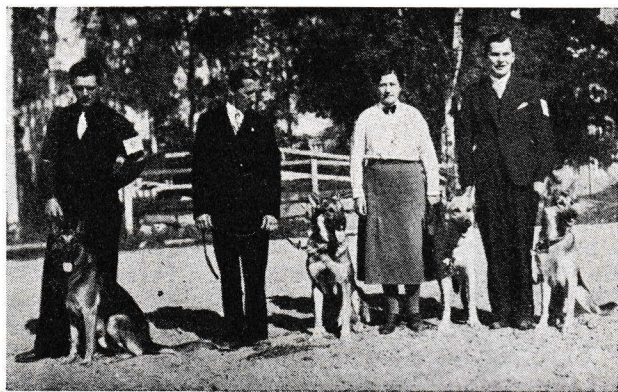

Foto: U. Friberg.

Segrareklassen hundar å klubbens utställn. d. 12—13 sept. 1936.

Fr. v. *Bosse av Corona*, *Käwestugans Leipt*, *Lord (Oden) av Fenrisulven* och *Tarzan*.

BISSELILLS RAYA, 1940 JJ, f. 25/11-34. Äg. Fru Astrid Modin, Uppsala. Bra proportioner. God benstomme, rygg och bröstdjup. Bättre vinklad bak än fram. Tandlucka. Fjädrande steg. 2:a pris ökl.

CARA. Äg. Herr K. A. Westin, Stockholm. Kraftig tik med tillräcklig längd. Bra bröstdjup, rygg och benstomme. Bra vinklar. Ryggen något sänkt. Något kort steg. 2:a pris ökl.

DISA AV FENRISULVEN, 768 HH, f. 22/4-33. Äg. Fru Olga Forsemann, Bromsten. Bra proportioner, rygg, bröstdjup, vinklar och hårlag. Något farbenverblussung. Ängslig. 3:e pris ökl.

FOYA, f. 16/3-35. Äg. Herr G. B. Gustavsson, Sundbyberg. Tillräcklig längd. Bra benstomme, bröstdjup och rygg. Något kort steg. 2:a pris ökl.

HASTY, 1870 JJ, f. 14/5-33. Äg. Fru Astrid Axner, Stockholm. Tillräcklig längd. Bra benstomme och bröstdjup. Något sänkt rygg. Fattas tänder. 3:e pris ökl.

DIXIE AV CORONA, 16 JJ, f. 22/12-33. Äg. Herr Uno Eriksson, Vaxholm. Bra proportioner, vinklar och bröstdjup. Något sänkt rygg. Klen benbyggnad. 2:a pris ökl.

KÄWESTUGANS UFFSA, 1726 KK, f. 19/7-35. Äg. Herr Folke Asplund, Oxelösund. Bra proportioner, rygg och bröstdjup. Mycket bra vinklar bak, tillräckliga fram. Något livligare temperament önskvärt. Ryggen giver efter något under gång. Tillräckligt fjädrande gång. 1:a pris ökl, 1:a pris skl, cert. och hp samt inteckning i Kennel Segerbos vandringspris till utställningens vackraste tik med de bästa karaktärsgenskaperna. — Förstklassig.

LADY, 1777 KK, f. 12/2-33. Äg. Fröken Greta Åhlander, Kallhäll. I kortaste laget. Bra rygg, bröstdjup och vinklar bak, sämre fram. »Glad» svansföring. Något farbenverblussung. Ängslig? 3:e pris ökl.

LETTY, f. 26/12-31. Äg. Herr Gert Wikner, Saltsjö-Nacka. Bra proportioner, bröstdjup och steg. Lös rygg och otillräckliga vinklar. 2:a pris ökl.

MITZI, f. 1/5-33. Äg. Herr Olof Andersson, Stockholm. Bra proportioner, rygg och steg. Tillräckliga vinklar. Godkänd i typklass. (event. 2:a pris ökl.)

MONAHELLES TUTTSY, 214 JJ, f. 3/4-34. Äg. Herr Bertil Carlström, Stockholm. Bra proportioner och bröstdjup. Normal benstomme. Rachitis på frambenen. Tillräckliga vinklar. Schwungfullare steg önskvärt. 2:a pris ökl.

MASTERHEMS RIO RITA, 1723 KK, f. 17/6-34. Äg. Köpman Yngve Johnsson, Vingåker. Bra proportioner, rygg, bröst och steg. Otillräcklig vinkling. Normal benstomme. Något farbenverblussung. 2:a pris ökl.

RAMONAS TEIKA, 1587 HH, f. 17/12-33. Äg. Förman Nils Lindahl, Stockholm. Tillräcklig längd. Något satt. Mycket bra bröstdjup. Normala vinklar. Bra steg. 2:a pris ökl.

RONNY, f. 20/1-35. Äg. Herr Erik Svensson, Stockholm. Tillräcklig längd. Bra rygg. Lösa skuldror och raka vinklar. Saknar förbröst. Felas tänder. För kort steglängd. 3:e pris ökl.

ROSSI, 1274 JJ, f. 7/5-34. Äg. Fröken Iris Engström, Stockholm. Tillräcklig längd. Tilltalande schäferuttryck. Bra rygg och bröstdjup. Tillräckliga vinklar. Något överbyggd under gång. 2:a pris ökl.

SABA AV CORONA, 1586 HH, f. 22/12-33. Äg. Herr Erik Karlsson, Stockholm. Bra proportioner, längd och bröst. Kraftig. Karaktären något osäker. Vägvinande steg. 2:a pris ökl.

STEPPVARGENS LADY, 1070 KK, f. 17/4-35. Äg. Herr Erik Nilsson, Stockholm. Bra längd, bröstdjup och vinklar. Stram rygg. 1:a pris ökl, 2:a pris skl och hp. — Förstklassig.

STEPPVARGENS SESSAN, 1667 JJ, f. 18/9-34. Äg. Herr Olaf Lindström, Södertälje. Bra proportioner, rygg och bröstdjup. Benstommen kunde vara något kraftigare. Tillräckliga vinklar och normalt steg. Tilltalande schäferuttryck. 2:a pris ökl.

TROLLET, f. 2/4-35. Äg. Fröken Ester Strömberg, Stockholm. Tillräcklig längd. Bra rygg och bröstdjup. Tillräckliga vinklar och vägvinande steg. Ängslig och darande.

ULVAMORS NELLA, f. 23/1-34. Äg. Herr Erik Sundqvist, Västerås. I största laget. Bra proportioner och vinklar bak, tillräckliga fram. Tillräckligt bröstdjup. Uppdraget njurparti. Dåliga tänder. Steget ej vägvinande. 3:e pris ökl.

VARGA, 466 DD, f. 22/11-29. Äg. Fröken Sophie Wolter, Stockholm. Bra proportioner, rygg och bröst. Tillräcklig benstomme. Bättre vinklad bak än fram. Något farbenverblussung. Normal gång. 2:a pris ökl, 1:a pris brukshkl och hp.

VARGAMORS HÄXAN, 1688 JJ, f. 7/4-33. Äg. Fotograf Olle Bågenholm, Sollefteå. Kraftig tik i största laget med bra bröstdjup och benstomme. Tillräckliga vinklar. Vägvinande steg. 1:a pris ökl, 4:e pris skl. specialpr. — Mycket god.

VARGAMORS RONNI, f. 27/5-34. Utst. Fru Anna Vallin, Märsta. En tik i kortaste och största laget. Bra vinklar bak, otillfredsställande fram. Bra rygg. Tilltalan-

Är Eder hund odresserad?

Deltag då i klubbens dressyrkurser.

de schäferuttryck. Bra ryggöverföring. Bra gång. 2:a pris ökl.

YLVA EXCELSIOR, f. 15/2-35. Äg. Herr A. Eriksson, Stockholm. Bra proportioner, bröstdjup, rygg, benstomme och vinklar. Påskjutningen dock ej tillräcklig. 2:a pris ökl.

ESSIE, f. 6/1-35. Äg. Fru Cissan Nordström, Stockholm. Typisk för rasen. Bra proportioner, benstomme, bröstdjup och skuldervinklar. Degenerat bett. Ryggen giver lätt efter under trav. — Godkänd i typklass.

PANO (hund), f. 20/4-35. Äg. Herr Helmer Åstrand, Stockholm. Konstaterad rasren på grund av sitt schäferuttryck. Kraftig och för kort hund. Stel bak och därmed sammanhängande högt kors. Tillräckliga vinklar. Bra skuldror. Mycket bra hårlag. »Glad» svansföring. Tripande steg. — Godkänd i typklass.

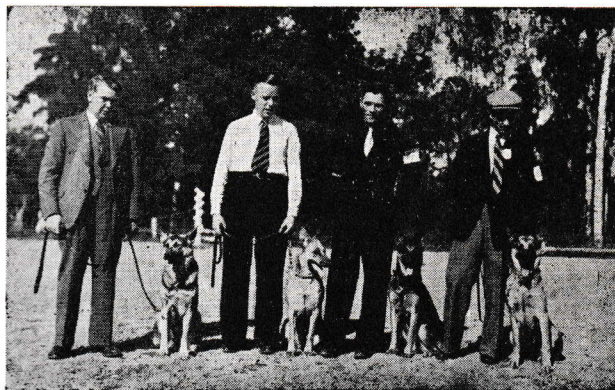

Foto: U. Friberg.
Segrareklassen tikar å klubbens utställn. d. 12—13 sept. 1936.
Fr. v. Kåwestugans Uffsa, Steppvargens Lady, Aia av Corona och Vargamors Häxan.

Avelsklass:

Champ. TOR AV FENRISULVEN, 770 HH, f. 29/4-33. Äg. Fabrikör Erik Forsemann, Bromsten. Kraftig hund med bra rygg, benstomme och bröstdjup. Utmärkta vinklar bak och bra fram. Utmärkt schäferuttryck. Mycket ädel. Mycket vägvinnande, fjädrande gång. 1:a pris avelsklass och hp.

Uppfödareklass:

KENNEL EXCELSIOR. Äg. Fröken Sophie Wolter, Stockholm. 1:a pris och hp.

KENNEL KÅWESTUGAN. Äg. Herr och Fru Axel Weinar, Segeltorp. 2:a pris och specialpris.

Utdrag ur En kort resumé över händelserna på schäferhund- fronten år 1935

av Dr. Roesebeck

Doktor Roesebeck skildrar i häfte n:r 1/1936 i Zeitung der Fachschaft für deutsche Schäferhunde vad som tilldragit sig i Tyskland. En del händelser därnere ha säkert intresse för oss svenska schäferhundvänner, varför vi här återgiva en del av Dr. Roesebecks artikel.

Alla föreningar sammanslutna till ett enda förbund!

Som det redan torde vara bekant för de flesta schäferägare, centraliserades hela det kynologiska Tyskland i ett enda för alla raser gemensamt förbund: »Reichverband für deutsche Hundewesen». — Riksförbund för tyskt kenneliv. Alla förbund och föreningar måste uppgå i denna sammanslutning. Även den gamla »Verein für deutsche Schäferhunde» uppsögs i detta centralförbund. De tyska schäferhundvännerna beklagade visserligen, att deras världsberömda förening måst upphöra, men påpeka samtidigt, att varje ansvarskännande schäfervän trots denna lilla försvagning fortfarande kommer att sätta in all sin energi för att få fram ännu bättre schäferhundar.

En händelse av utomordentlig betydelse.

Den första världsutställningen i Frankfurt i april 1935 var av utomordentlig betydelse för den tyska schäferhunden. Alla schäferhundvänners hjärtan fylldes av stolthet, då de erforo, att schäferhundarna ifråga om antal kommo som etta med 424 anmälningar. På andra plats kommo taxarna med endast 218 anmälningar. Schäferhundens ställning såsom den tyska nationalhunden poängterades ytterligare genom att på omslagsvinjetten till kataloger för utställningen en konstnärligt tecknad schäferhund var placerad. Utställningens vackraste hund blev även en schäferhund!

Kvaliten beträffande schäfrarna vid denna utställning överträffade de djärvaste förhoppningar!

I denna tidskrift har tidigare influerat en kort resumé över bedömningen av schäferhundarna på Frankfurttutställningen, varför vi ej nu gå närmare in på denna sak.

Sänd Jul- och Nyårshälsningar!

Glöm ej att sända in foton till nästa tidskrift.

D:r Roesebeck poängterar emellertid, att kvaliteten för schäferhundarna vid denna utställning överträffade de djärvaste förhoppningar. Särskilt visade det sig, att Altersklassen tåkar i genomsnitt befann sig på en mycket hög nivå. Detta är ju för aveln av mycket stor betydelse, ty det har visat sig att ju bättre genomsnittet i denna klass är, desto säkrare äro utsikterna för framgång i avelsarbetet. De tyska schäfervännerna ha en viss anledning att förhoppningsfullt motse den närmaste framtiden, då av alla tecken att döma, boskapsskötseln kommer att utökas, varigenom behovet av praktiska vallhundar automatiskt ökas.

Kårningen (uttagning av avelsdjur).

Beträffande en även för vår del aktuell sak, nämligen *kårningen*, hade under år 1935 en del motsättningar inträffat. Det visade sig nämligen vid en del utställningar och bruksprov, att somliga hundar vilka nyligen kårats, uttrangerades på grund av karaktärsfel.

Fordringarna vid kårningen måste skärpas.

Kårning av karaktärssvaga hundar får numera icke ske. Förhållningsorder beträffande denna sak har senare följts lojalt, ty flera rapporter ha inkommit, vari meddelats, att nervsvaga hundar avvisats från kårningen. Genom dessa skärpta bestämmelser ha inträffat, att verkliga bruksstjärnor icke kårats, något, som givetvis åstadkom en hel del rabalder. Men lugnet har så småningom återställt, då vederbörande fått klart för sig, att dessa åtgärder företagits för att befärja aveln, vars väl och framåtskridande måste vara den högsta lag, för vilken alla måste böja sig.

Utställningsdomaren påvälar ett stort ansvar!

D:r Roesebeck berör även utställningsdomarens ansvar, på vilken man måste ställa stora fordringar, enär dennes domslut kan åstadkomma mycket gott men även stor skada. Den prisdomare, som slösar med för höga utmärkelser, är en olycka för rasen. Ty hos uppfödare och utställare uppväcker han förhoppningar, som förr eller senare icke bliva infriade och vilka förorsaka missnöje och framförallt osäkerhet hos utställarna. Den största skadan gör han emellertid mot aveln såsom sådan, då han genom utdelandet av för höga pris rekommenderar till avel hundar, som egentligen icke borde användas.

Största skadan åstadkommes vid negligerandet av karaktärsfel.

Särskilt stor skada åstadkommes om prisdomaren negligerar karaktärsfel, emedan en fullgod karaktär är det första och avgörande villkoret för hundens användning till avel. Varje prisdomare måste tänka på, att han icke blott skall bedöma varje enskilt djur för sig, utan att bedömningen även skall vara och bli en led i arbetet för rasens bestånd och framåtskridande. En hund, som erhåller det högsta betyget = utmärkt eller 1:a pris i öppen klass, får under inga omständigheter ha några karaktärsfel.

Ångestbitare, sömntutor och svansviftare ha vi ingen användning för.

Med god karaktär mena vi, i motsats till många utställare, icke överdriven skärpa, vilken ju även ofta är inlärd och därigenom en förvärvad egenskap och på så sätt icke alls har någonting med avel eller nedärvning att göra, utan ett lugnt och självmedvetet uppträdande av hunden, visserligen reserverad gentemot främmande personer, men som vid uppenbara angrepp försvarar sig. Ångestbitare, sömntutor och svansviftare ha vi ingen användning för.

Brukshunds- och utställningsdomare måste arbeta gemensamt.

Brukshundsdomaren måste även arbeta hand i hand med kårningen och utställningsdomaren, så att inte den ena parten säger si och den andra så just beträffande karaktärsfel. Det finns ju som bekant så pass skickliga dressörer, att det för brukshundsdomaren ofta nog kan bli rätt så vanskligt att innanför all dressyrpolityr igenkänna ångestbitaren.

*Farorna för vår nuvarande schäferhundavel.
Gammalt brukshundsblod skall inkorsas?*

I Tyskland ha de mest olikartade förslag framkommit för att eliminera dessa faror. Många vilja med bestämdhet påstå, att gammalt brukshundsblod skall inkorsas så att man därigenom skulle få fram nya stammar, som sedan skulle göras konstanta genom inavel och på så sätt skapa fram nya blodslinjer, som skulle kunna ha ett utomordentligt värde för aveln. Ja, en del gingo t. o. m. så långt, att de ville införa särskilda klasser för hundar från dessa nybildade stammar. Alla dessa spörsmål ha ventilerats i den tyska fackpressen.

En återgång till Rittmeister v. Stephanitz riktlinjer det enda riktiga.

D:r Roesebeck jämte en hel del andra framstående schäferhundexperter påpekade emellertid, att det bästa botemedlet vore att återgå till riktlinjer, som von Stephanitz uppdragit för innemot fyrtio år sedan. Denne verkliga schäferhundvän hade redan då förutsett, att vi skulle komma dit vi i dag äro. Man har kunnat konstatera, detta gäller samtliga raser, som kultiverats under en lång följd av år, att rashundens goda omvårdnad och dito utfodring åstadkommit en viss standardisering, där en av de största farorna utgjort, att hunden velat ränna iväg för mycket i höjden och samtidigt förlorat proportionerna. Efterkrigstiden med dess vilda konjunktursavel har ju även mycket på sitt »samvete». Vi må blott erinra oss de i början av 1920-talet befintliga högbenta, kvadratiska schäfrarna med vinthundutseende.

Den nuvarande schäferstammen är i stort sett behäftad med fyra påfallande fel. 1) Karaktärsfel, 2) Tandfel, 3) En testikel, 4) Utan testiklar. D:r Roesebeck medger, att han liksom en hel del äldre prisdomare i början av sekelskiftet icke så mycket reagerade mot karaktärsfel. Men man må betänka, att de då icke voro så

Är Ni icke så bliv medlem av Svenska Schäferhundklubben!

pronoserande som nu. Beträffande de andra tre felen så voro dessa då icke så diskvalificierande som idag. Ty dessa fels nackdelar voro vid den tidpunkten icke så påvisbara som de nu äro. Ännu ett fel har ju uppträtt under det sista årtiondet, nämligen: »Farbenverblassung» = för *black färg*. Det hjälper ej nu vad för fel, som begingos eller funnos till för närmare fyrtio år sedan. Huvudsaken är att vi göra klart för oss de fel, som förefinnas nu; vi måste sträva efter att försöka fastställa orsakerna till dessa fel och huru vi skola finna bot för desamma.

*Misstanken att vår avel är i fara är överdriven!
Det finns gott om goda avelstikar.*

Först och främst måste vi fastställa, att misstanken att hela vår avel är i fara är överdriven. Det stora antalet goda avelstikar utgör ett gott bevis för detta påstående. De ovan berörda felen ha vi att söka på annat håll. Vi anse, att en av de största orsakerna härtill är att de flesta kennlar använt sig av endast championhundar för avel. De ha negligerat kärningens anvisning att få passande hanhundar för sina tikar och endast sprungit efter topphundarna. På så sätt ha vi kommit därhän, att *championhunden* använts för mycket, medan många andra kårade duktiga, karaktärsfasta och arbetsvilliga hundar, måst blomma som en liten viol i skuggan och praktiskt taget aldrig använts till avel, trots att både deras egna egenskaper och stamtavlan predestinerat dem till avelsändamål.

Hundar, som ej passat varandra ha parats!

Genom detta förhållande har det ofta inträffat, att hundar parats, vilka ej alls passat för varandra; hundar med måhända samma nedärvningsfel. Inaveln är oundbärlig för att få fram en ras, men bedrives den planlöst och utan eftertanke, så ingripa samma makter, som hindra träden att växa upp till himmelen. Inavelns fördelar, då den bedrives felaktigt, upphäves därigenom att även felen förstoras. Den så omtyckta aveln på en linje är ett utmärkt medel att höja och förbättra vissa detaljer hos de enkla djuren, men utnyttjas denna avelsprincip för mycket, så blir slutresultatet icke gott. I Tyskland har visats hundar, produkter av sådan avel, vilka nästan kunna rubriceras som varnande exempel. Även här förstoras felen i samma proportion som förtjänsterna, om den bedrives utan nödig insikt. Inom Tyskland finnes en funktionär, som kallas »Avelskontrollör». På sista tiden har man pläгат använda följande ordspråk: »Visa mig Din grupps avelsprodukter och jag skall säga Dig, huru Din avelskontrollör är», något som ju till fullo bekräftas genom ovanstående resonemang.

*Uppfödarna åvilar ett stort ansvar.
Det finnes två olika slags uppfödare.*

D:r Roesebeck berör i fortsättningen det stora ansvar, som åvilar uppfödarna. Han påpekar med rätta, att uppfödarna åvilar samma ansvar som utställnings- och brukshundsprisdömare. I Tyskland förekomma tvenne olika slag av uppfödare. Den ena kategorien skaffar sig en medelgod tik, använder en champion hund och säljer sedan hela kullen vi mycket späd ålder under den spända men ovissa förhoppningen, att en eller annan av dessa valpar skall bringa honom ära och ryktbarhet genom att hunden blir en utställningsstjärna. Den andra kategorien däremot försöker utvälja de bästa valparna i kullen, för att därigenom bilda eller förbättra sin avelstam. Den sistnämnda har all anledning att utsöka den mest passande hanhunden för sin

tik, ty han vill bygga vidare på resultatet av denna förbindelse och därigenom höja egenskaperna hos sin egen stam. Den första gruppen fabricerar valpar, *den andra lägger ned ett verkligt arbete för rasen såsom uppfödare*.

Den ensidiga inavelns nackdelar.

För att upphäva nackdelarna med den ensidiga inaveln har man även börjat använda den s. k. mellanaveln, vilken består däri, att relativt främmande blodslinjer införes i stammen, vilka bilda en motvikt mot inavelns faror. Detta förfaringssätt är ett arbete på lång sikt, då produkterna av denna avel vanligen icke bliva så goda som föräldrarna. Detta irriterar emellertid icke den målmedvetne uppfödaren, utan använder han i fortsättningen dessa mellanavelsdjur sins emellan och så småningom upphäves den tillbakagång, som spårades i den första generationen. Liknande avsikter ha de uppfödare, som kommit med förslaget att korsa med det ursprungliga gamla brukshundsblodet. Denna väg är naturligtvis framkomlig, men t. o. m. i Tyskland är den så törnbestrodd att endast ett fåtal ideellt betonade uppfödare kunna hålla ut. De förtjäna emellertid ett ärligt tack från alla vänner av vår ras. Den framkomligaste vägen är, att icke driva för skarp inavel eller för trång familjeavel.

Den skygga tiken skall bannlysas!

Men nu kommer det viktigaste. Ingen schäferhundvän skall bedriva avel med en tik, som besitter en eller flera av de förut omnämnda felen och jämväl skall han icke för sin tik använda någon hund, som är behäftad med dessa fel. Först och främst gäller det karaktärsfel. Vi våga nästan påstå, att den som bedriver avel med en skygg tik lurar köparen till dessa valpar. Ur juridisk synpunkt kunde man därför välja ett ännu skarpare uttryck. Det gör detsamma hur bra hanhunden är, moderns skygghet nedärves dock säkert hos en del av valparna. Dessutom får man icke glömma det exempel denna skygga tik är för valparna under åtminstone de första åtta veckorna. Om en tik skäller och väsnas och springer än hit och än dit, då någon person närmar sig henne och valparna, så kunna vi vara övertygade om, att valparna följa hennes exempel och t. o. m. skrikande söka undkomma den analkande »faran»! Detta skall varje ansvarsmedveten uppfödare betänka —.

De nedärvda egenskaperna måste utvecklas.

Nedärvningsläran lär oss att nedärvning av egenskaper icke är det enda, utan att de nedärvda egenskaperna måste utvecklas genom övning och uppfostran för att komma till fullständig utveckling. Detta gäller likaväl för de goda som de dåliga, vilket gör, att den karaktärsstarka tiken är en välsignelse för sina valpar, medan den karaktärssvaga blir en förbannelse för dem.

Till slut påpekar D:r Roesebeck en sak beträffande inaveln, som man ej tänker på, att ärftlighetsläran står på den ståndpunkten, vilket redan betonats, att utan inavel skulle vi aldrig kunna renodla rasen.

Inaveln är ej blott isolerad till våra husdjur.

Inaveln är ej blott isolerad till våra husdjur, utan spelar den i den fria naturen även en stor roll. Hos alla djurarter, som leva i hjordar, brukar alltid en särskilt kraftig och karaktärristisk hane bliva ledare för hjorden. Ofta

efter en häftig kamp med sina rivaler utkristalliseras slutligen segraren, som tilltvingar sig obetingad lydnad. Detta kunna vi iakttaga hos rovdjuren, idisslare och alldeles särskilt hos aporna. Ledaren övertager icke blott omsorgen om hjordens säkerhet, han kommer ju ganska naturenligt också i första linjen beträffande befruktningen. Då ledaren parar sig med sin *kvinnliga avkomma* och detta även inträffar vid nästa generation, inses lätt, att inaveln kommer att spela en oerhörd roll i en sådan hjord. Ute i det fria eliminerar ju ofta den hårda kampen för tillvaron alla svagare individer vid en späd ålder, medan endast de kraftigaste uppnå en mogen ålder och kunna fortplanta sig. Ju hårdare denna tillvarelsestrid är, desto större blir urvalet. — Hur ser det emellertid ut bland våra avelsdjur? I oändligt många fall uppnå svaga valpar med uppbåd av veterinärvetenskap och uppoffrande omvårdnad från ägaren en mogen ålder och bliva använda till avel. Detta inträffar tyvärr även synnerligen ofta med karaktärssvaga hundar. I dessa förhållanden ligga naturligtvis en källa till kroppsliga och andliga fel och därigenom

även en fara för rasen. Därför skulle varje uppfödare tänka på, att endast de djur, som ha de största utsikterna att bliva goda typer och representanter för sin ras, skulle bibehållas. Huru långt skulle vi inte komma, om alla dessa svaga och mindervärdiga individer redan på ett tidigt stadium eliminerades. Jag känner en uppfödare, fortsätter D:r R., som skickar ut sina unga hundar utan koppel på en storstadsgata. På de förvånade frågorna från hans vännar huru han har hjärta till detta svarar han, att hunden måste själv sörja för sin säkerhet. Skulle den bli överkörd, så hade den därmed lämnat beviset på, att han inte vore värd någonting. Detta verkar ju hårt och kärlekslöst, men det är väl ett försök att ersätta de i frihet levande djurens eliminerande livskamp.

Till sist uppmanar D:r R. än en gång uppfödarna att endast använda såväl till kropp som »själ» friska och sunda hundar; det skall förvisso föra vår ras framåt.

Vi skola i fortsättningen återkomma till dessa intressanta spörsmål.

Översättare H. Scholander.

Svenska Schäferhundklubbens skyddshundstävling

i Cöteborg söndagen den 20 sept. 1936

Under Göteborgsavdelningens regi avhöll Svenska Schäferhundklubben en av sina stora skyddshundtävlingar i Göteborg söndagen den 20 sept. 1936. Såsom prisdomare fungerade hrr A. Sandberg, Mölndal, Botvid Gustavsson, Källered, E. Pettersson, Alingsås, och som fullmäktige E. Lorné, Göteborg. Tävlingsledarens kall hade övertagits av hr Öjesson, Göteborg. Som figurant, ordningsman och spårläggare tjänstgjorde hr John Eriksson, Göteborg.

Tävlingen hade förlagts till trakten av Kåhög, där några lantbrukare välvilligt upplåtit mark, idealiska spårmarker, som lätt kunde överblickas.

Vid samlingen, som skedde utanför Centralstationen i Göteborg kl. 6,45 på morgonen, mötte icke mindre än 19 förare med sina hundar upp. Dessutom infunno sig en hel del intresserade åskådare. Bland deltagarna märktes två klubbkamrater från Stockholm, hrr Uno Friberg och Gottfrid Axner, vilka i sitt sällskap hade två damer och två herrar. Främlingarna mottogos med ett visst intresse och satte sin prägel på tävlingen.

Färden till tävlingsplatsen företogs per bil och tåg. Ett strålande sommarväder med klarblå himmel och julivärme rådde. Segrarklasshundarnas spårprov tog genast sin början, vilket prov klarades av så gott som alla hundarna. Unghundarnas spårarbete blev mindre lyckat. Nästa moment var sakstövningen, som gick raskt undan. Hr Fribergs Vargen Excelsior utförde här dagens vackraste arbete och klarade sakstövningen på rekordtiden 1,10 minut.

Klockan visade nu ett på dagen, varför välbehövlig lunchrast ordnades. I bilar ställdes färden till kontoristernas matsal vid Jonsered, där gemensam lunch intogs i sällskap med prisdomare och våra Stockholmskamrater. När törst och hunger släckts, vände vi åter till tävlingsplatsen, där appellproven begynte. Appellen var genomgående god och prövningen gick raskt undan. Platsliggande i grupp klarades av så gott som alla hundarna, blott en och annan unghund föredrog att uppsöka husse.

Slutligen började det intressanta manarbetet, som gick i gammal god stil. Hr Axners Boy utförde dock bästa

arbetet och erhöll som lön härför inteckning i Fabriksförsäljningens, Mölndals, vandringspris.

Klockan var nu sju, tävlingsprogrammet var genomgånget och skymningen började falla. Återstod nu för prisdomarna att uträkna protokollen. Så företogs återfärden till Göteborg, där några Göteborgskamrater i sällskap med prisdomare och vårt Stockholmsfrämmande togo in på restaurant Commerce. Prisdomarna började genast med protokolluträkningen. Då denna avslutats, avåts en gemensam supé under »hundprat», tal och lyckönskningar.

Segrareklass:

1. *Katja*. 267 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr K. E. Bohman, Lerum. Klubbens vandringspokal.
2. *Boy*. 262 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr G. Axner, Sthlm. Fabriksförsäljningens Mölndals vandringspris för bästa hund i figurantarbete.
3. *Key*. 261 p., förare Hr E. Dahlgren, Gbg. Göteborgs-Postens vandringspris för bästa hund i appell och spårning.
4. *Troj*. 251 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr H. Andreasson, Mölndal.
5. *Vargen Excelsior*. 246 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr U. Friberg, Sthlm.
6. *Grassie*. 245 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr E. Törnberg, Sävedalen.
7. *Dixie*. 240 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr E. Bengtsson, Nya Varvet.
8. *Teddy I*. 240 p., förare Fru M. Steen, Gbg.
9. *Buck*. 227 p., förare Hr H. Karlsson, Tranered.
10. *Tell*. 227 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr G. Karlsson, Gbg.
11. *Tanja*. 194 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr Gösta Johansson, Gbg.
12. *Hej*. 192 p., förare Hr Gösta Johansson, Gbg.

Öppen klass:

1. *Husky*. 196 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr B. Hallin, Sävedalen.
2. *Risko*. 159 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr E. Johansson, Gbg. (Ej gk.)
3. *Disa*. 149 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr O. Krantz, Gbg.

Nyborjareklass:

1. *Lobo*. 204 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr M. Engström, Gbg.
2. *Teddy III*. 133 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr Å. Juhlin, Gbg. (Ej gk.)
3. *Pirro*. 127 $\frac{2}{3}$ p., förare Hr Gullén, Sävedalen. (Ej gk.)
4. *Zenta*. 111 $\frac{1}{3}$ p., förare Hr I. Abrahamsson, Gbg.

Av Stockholmskamraterna erhöilo vi ett vackert hederspris, för vilket vi Göteborgare framföra vårt hjärtliga tack.

Den 10 oktober ägde prisutdelningen rum, i samband med supé och dans, vari deltog flertalet av avdelningens damer och herrar.

De av Stockholmskamraterna vid denna tävling erövrade troféerna ha översänts till klubbens sekreterare, som åtagit sig att högtidligen överlämna desamma.

Möln dal den 24 september 1936.

Med Schäferhälsning!

H. Andreasson.

Filmhunden dugde icke som vakthund!

Ur Svenska Kennelklubbens tidskrift »Hundar och Hundsport» saxa vi följande berättelse ur livet, som möjligen kan bringa oss till eftertanke.

»Rin-Tin-Tins avkomma vansläktas.

Livet är fullt av desillusioner. Eller vad sägs om följande. En ättelägg av den berömda filmhunden Rin-Tin-Tin — han och hans prestationer äro välbekanta för all världens biobesökare genom det nästan mänskliga förstånd han visade — som värdigt upptagit sin faders fallna mantel såsom fyrbent filmstjärna, fördes för någon tid sedan hem efter en filminspelning för att få ta igen sig en smula. Husse, som litade på att Rin-Tin-Tin j:r skulle utgöra ett tillfredställande skydd för huset under den farliga amerikanska natten, lämnade denne ensam i sitt dyrbara hem. Att hemmet var dyrbart var även ett välkänt faktum för några gangsters, som under nattens lopp bröto sig in i huset och bortförde praktiskt taget allt av värde. Under denna väl icke alltför ljudlösa procedur, sov Rin-Tin-Tin j:r den rättfärdiga hundens rofyllda sömn.

Då husse på morgonkvisten kom hem, fann han mitt i spillrorna av sitt skövlade hem Rin-Tin-Tin j:r njutande av en stärkande morgonsslummer, föga anande vad som tilldragit sig kring honom under natten. Hans min, då husses föga varsamma väckningsprocedur framkallat önskat resultat, är icke bekant, men hans karriär vid filmen såsom »världens klokaste hund» lär vara spolerad.»

Rin-Tin-Tin var som bekant en schäferhund, som gjort oerhörda framsteg som filmhjärte. Hans avkomma (Rin-Tin-Tin j:r) tycks icke ha ärft sin faders förträfflighet, utan blivit en sådan där vem-som-helst-hund, som saknar t. o. m. de i vanliga fall medfödda bevakningsinstinkterna. Sömntutor ha vi ingen användning för!

Svenska Kennelklubbens Göteborgs- utställning

Den 24—25 oktober 1936 avhölls Svenska Kennelklubbens utställning i Mässhallen i Göteborg. Utställningen blev på alla vis mycket lyckad, vackert väder, många besökande, bra regi och först och främst många utställda hundar. Den digra utställningskatalogen upptog icke mindre än 530 nummer. Såsom prisdomare fungerade köpman L. Bodenstab, Tyskland.

Det som intresserar oss mest är givetvis huru det förhöll sig med de utställda schäfrarna, som räknade 34 exemplar. Och dessutom tävlade två avels och två uppfödaregrupper. I den förstnämnda gruppen avgick Storgårdens Sacco, 955 JJ, äg. Polisman Arvid Saxling, Göteborg, med segern före Champ. Olav (Blitz) v. d. Starrenburg, 529

KK, äg. Folkskollärare Karl J. Höglund, Vargön, som erhöil 2:a pris för sin grupp. I uppfödareklassen tävlade Kennel av Ringön, äg. Polisman Arvid Saxling, och Kennel av Forstena, äg. Karl J. Höglund. Kennel av Ringön erhöil 1:a pris och Kennel av Forstena 2:a pris.

Av de 18 utställda hundarna erhöilo 4 st. 1:a pris, 7 st. 2:a pris, 4 st. 3:e pris och 3 st. 0 pris. Bland de 15 bedömda tikarna blev prisfördelningen 6 st. 1:a pris, 3 st. 2:a pris och 6 st. 3:e pris. Första pris öppen klass, hundar: FLEHJ AV FORSTENA, 987 KK, MORGAN I, 918 GG, ch. OLAV (BLITZ) v.d. STARRENBURG, 529 KK, och ch. TIM-BRYLLE, 1070 FF, som även erhöil 1:a pris i segrarklass samt CACIB cert. och hederspris. Som tvåa i sistnämnda klass placerade sig Morgan I, trea blev Blitz. Något fjärde pris utdelades ej. I brukshundsklassen segrade Morgan I, följd av Risko av Ringön, som blott erhöil 2:a pris i öppen klass.

Följande tikar erhöilo 1:a pris öppen klass: DIXIE AV RINGÖN, 1473 JJ, DORRY AV RINGÖN, 1447 JJ, ch. JANA AV RINGÖN, 817 DD, SESSAN AV VAKTARBO, THONI JANADOTER AV RINGÖN, 994 GG, och TORSHEIMS LADY, 537 KK, vilken senare erhöil 1:a pris segrareklass samt CACIB cert. och hederspris. Ch. Jana av Ringön, Thoni Janadotter av Ringön och Dixie av Ringön placerade sig efter Lady i nämnd ordning. Således erhöilo icke mindre än tre tikar av Polisman Saxlings uppfödning placering i segrareklassen. DISA AV RINGÖN, som endast erhöil 2:a pris ökl. vann brukshundsklassen, där han ensam ställde upp.

Enligt vad som framgår av Greve M. U. Kallings resumé över utställningen i Jakt och Hundsport i Stockholms Tidningen-Stockholms Dagblad hade schäferhundarna fört ett oberättigat oväsen under prisutdelningen — »hundar av övriga raser moltego?» Vi få väl hoppas att hr Kallings påstående är i någon mån överdrivet, ty varför skola väl schäferhundarna i Göteborg vara mindre väl uppfostrade än deras jämlingar i Stockholm och på andra platser? Hr Kallings utlåtande giva oss en påminnelse om huru nödvändigt det är att uppfostra våra schäfrar. Lär dem utställningsvett, som bl. a. består däri, att de under vistelsen i boxarna förhålla sig tysta.

En nykomling

Tulltjänstemannen Ivar Olsson, Viggbyholm, har i dagarna importerat en schäfertik från Tyskland. Tikens namn är *Asta vom Heidelbergberg*, SZ 427 556. Hon parades i Tyskland med avelshunden *Chlodulf vom Pleztierhof*, SZ 446 895, PH, och nedkom hon den 23/10 1936 med 8 valpar (5+3). *Asta* är fallen efter *Max von der Felsengrotte*, SZ 372 891, och undan *Donna von der Bereitschaftspolizei*, SZ 404 160. Såväl *Asta* som *Chlodulf* äro kårade, varför man kan hysa förhoppning om att valparna komma att bliva goda representanter för sin ras.

Några glimtar från FSSSH:s skyddshunds- tävling

Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden avhöll sin stora skyddshundstävling, som var öppen för alla raser, söndagen den 27 sept. 1936. Tävlingen var förlagd till Föreningens träningsmarker vid Norrtorp. Ett vackert väder räddde. Tävlingen gick utmärkt under Hr Sven Hydéns ledning. Till följd av det stora deltagareantalet

tjänstgjorde tvenne prisdomarelag, vilka arbetade på skilda fronter. Sexton ekipage startade, därav två i nybörjareklass, fyra i öppen klass samt 10 i segrareklass. I nybörjare- och öppen klass deltog inga schäfrar, som däremot dominerade segrareklassen, där endast en rottweiler ställde upp i deras sällskap.

Föreningen hade denna gång nöjet att se icke mindre än fyra deltagare från Göteborg, tre schäfer- och en rottweilerägare. Det är alltid roligt att få se förare från andra orter, där det synes som om prövningsordningens tillämpning icke är den samma som här. Det som var mest i ögonen fallande var den icke fullödiga appellen på Göteborgshundarna under manarbetet. Våra hundar visade även under denna del av programmet en glänsande appell. Vad andra raser prestera ha vi ingen anledning att klandra, men då en schäferhund uppträder inför allmänheten, måste den vara lydlig och icke uppträda som en veritabel slagskämpe. Alltså skall manarbetet präglas av samma goda appell som själva appellprovet.

Under alla förhållanden gick tävlingen väl ilås och avslutades i god tid. Som prisdomareaspirant hade vi kallat Hr Lennart Bolmström, som vi hoppas klarade provet, även om han nödgades göra en och annan hastig förflyttning från det ena domarelaget till det andra.

Av de i tävlingen deltagande schäferhundarna uppnåddes följande resultat:

Segrarklass:

Champion Fjällvargens Kickan, 1507 GG, schäfer, ägare

och förare herr C. E. Sjögren, 303 poäng, 1:sta pris, Svenska Kennelklubbens hederspris, F.S.S.S.H:s och Skyddshundklubbens gemensamma vandringspris samt Christian Silows vandringspris.

Vargamors Pojk, 1546 FF, schäfer, ägare och förare herr E. F. Andersson, Stortorp, 298 poäng, 2:dra pris, Svenska Skyddshundsklubbens hederspris samt Kennel av Fjärrstens vandringspris. Detta vandringspris vanns nu för tredje gången — således för alltid — av Vargamors Pojk.

Vargen Excelsior, 196 HH, schäfer, ägare och förare fotograf Uno Friberg 260 $\frac{1}{2}$ poäng, 3:dje pris, F.S.S.S.H:s hederspris samt Fru Maja Hedströms vandringspris för bästa samförstånd mellan förare och hund.

Varro av Barrsäter, 141 GG, schäfer, ägare och förare herr Frans Olsson, Göteborg, 257 $\frac{1}{2}$ poäng, 4:de pris och F.S.S.S.H:s hederspris.

Boy, 413 FF, schäfer, ägare och förare målarmästare Gottfrid Axné, 257 poäng, 5:te pris och F.S.S.S.H:s extra pris.

Champion Ramonas Toy, 10 HK, schäfer, ägare och förare disponert Åke Engström, 254 $\frac{1}{2}$ poäng, 6:te pris och F.S.S.S.H:s uppmuntringspris.

Ruthmarksborgs Lox, 1696 JJ, schäfer, ägare och förare herr E. Guldbrandson, 244 $\frac{1}{2}$ poäng.

Jerry, 1468 JJ, schäfer, ägare och förare herr Paul Lundgren, Göteborg, 233 $\frac{1}{2}$ poäng.

Katscha, 1733 JJ, schäfer, ägare och förare herr Eveld Bengtsson, Göteborg, 227 $\frac{1}{2}$ poäng.

Den 3:dje nordiska schäferhundutställningen

Den 26—27 sept. 1936 hade Norges Schäferhundklubb anordnat den 3:dje Nordiska Schäferhundutställningen i Oslo. Klubben hade till denna utställning lyckats förvärva den över hela schäfervärlden så välkände och uppskattade prisdomaren D:r Roesebeck, Hannover. Sextiofem hundar voro anmälda. Från Danmark hade anmälts tre tikar, men blott en av dem ställdes upp för bedömning. Det var en tik fallen efter världssegraren Jalk vom Pagensgrub, u. Ch Stella vom Polizeipark, men trots denna förnämliga härstamning lyckades den inte komma längre än till 3:e pr. i öppen klass. Härifrån Sverige och vår klubb deltog tvenne utställare, nämligen: Distriktsförman Arvid Olsson, Stockholm, med Bosse av Corona, och Folkskolläraren Karl J. Höglund, Wargön, med champ. Olav (Blitz) von der Starrenburg. Bägge dessa hundar placerade sig bland de främsta. Blitz t. o. m. allra främst i det han erhöll 1:a pr. i segrarklass och förklarades vara utställningens bästa hund. Bosse blev alltså slagen av Blitz och dessutom av en norsk hund, Birkelys Lord, och erhöll således 3:e pr. i segrarklass. Något 4:e pr. utdelas inte i Norge, ty i så fall hade detta gått till Roy II av Frydenberg. Blitz och Bosse, vilka förut erhållit 1:a pr. ö. kl. skulle enl. de norska reglerna inte bedömas i denna klass, utan fingo ställa upp direkt i segrarklassen. Bland tikarna segrade Senta följd av den även här i Sverige kända tiken champ. Birkelys Minka. Som 3:e-tik placerade sig i segrarklass Gro av Klosterdalen. Och hade 4:e pr. funnits hade detta erövrats av Thyra. Samtliga tikar tillhörde medlemmar av Norska Schäferhundklubben.

Domaren visade ingen benägenhet att slösa med höga utmärkelser. I den öppna klassen var 2:a och 3:e pr. de van-

ligaste och många voro de, som inte fick något pris alls. Bland hanhundarna var det endast två som erhöilo 1:a pris, (Blitz och Bosse alltså undantagna) och bland tikarna tre st. Dessutom uppvisades sex tikar, som förut erhållit 1:a pr. i öppen klass, och vilka nu tävlade i skl. Om hundmaterialet kan man med skäl säga, att det var synnerligen ojämt såväl ifråga om typ som karaktär. Det skymtade stjärnor här och var, men också sådana exemplar, som antagligen visades, för att besökarna skulle få se, hur en schäferhund *inte* skall se ut. Utställarna voro heller inte så väl bevandrade i konsten att föra fram sina hundar. Undantag fanns ju dock.

Utställningen var för övrigt in i minsta detalj välordnad. Gästfriheten mot utlänningarna var helt enkelt storartad. Mat och logi för dessa betalades av klubben. På lördagskvällen voro de inbjudna på en synnerligen lyckad tillställning på frimurarelogens restaurang, där bland talens mångfald man särskilt lade märke till D:r Roesebecks, om hur den tyska schäferhunden skulle vara och huru man skulle få honom sådan. Detta värdefulla tal kanske vi framdeles skall försöka få, åtminstone i förkortad form, plats med i vår tidskrift. På söndagsförmiddagen var en fjällfärd för gästerna planlagd. Att de hade väntat flera, förstär man av att inte mindre än 8 st. privatbilar voro uppmobiliserade för detta ändamål. Inte mer än en bil behövdes alltså, men fjällfärd blev det. Underbar!

Såsom utställnings-sekreterare fungerade fru Margith Johnsen (kennel Birkelys Matte), som fullgjorde detta uppdrag med synnerligen god omsorg. Damerna i den Norska klubben voro f. ö. mycket aktiva. Ett exempel, som kanske kan mana till efterföljd, kan nämnas. Under fru

Johnsens ledning hade en syförening anordnats. Behållningen från denna jämte insamlingar hade uppgått till inte mindre än 642:— kr., vilken summa överlämnats till utställningsbestyrelsen i och för utställningens anordnande. Det är en dyrbar historia att anordna en Nordisk utställning. Nu var denna klarad, men den Norska Schäferhundklubbens damer ämnade inte därför upphöra med sin verksamhet för klubben. Nästa punkt i deras program var att anskaffa

medel till en sportstuga, som klubben hittills saknar.

Det var beklagligt, att deltagarantalet från vår klubb icke blev större. Emellertid framför klubben härmed ett hjärtligt tack till den Norska Schäferhundklubben för den mot våra kamrater visade gästfriheten!

Och så ha vi bara att invänta inbjudan till nästa Nordiska utställning, vilken alltså blir den 4:e i ordningen.

Klubbens stora hösttävling i Stockholm

Söndagen den 6 september 1936 hade Svenska Schäferhundklubben anordnat sin sedvanliga officiella skyddshundtävling å klubbens träningsplats, Västberga, Stockholm.

I tävlingen deltog tio förare med sina hundar, varav en i nybörjare-, en i öppen- och sju i segrareklass. Av deltagarna i segrareklassen äro de flesta väl kända från föregående tävlingar.

Såsom tävlingsfunktionärer tjänstgjorde: fullmäktige, klubbens sekreterare, kriminalkonstapeln Sigfr. Sund, tävlingsledare ingenjör G. Ekstedt samt som prisdomare ingenjör Birger Dahlin, köpman Axel Hellgren och under-teknad.

Som första hund startade i nybörjarklas *Wolf*, äg. landsfiskal Sundvallsson, Järvsö, förare hr Axel Brandt, Stockholm. Om denna hund må anföras, att han var bra i de flesta appellmomenten, men svag i övriga prov. *Wolf* har varit under hr Brandts sakkunniga ledning endast c:a en månad. På denna korta tid har hr Brandt tydligen nedlagt ett synnerligen gott och samvetsgrant arbete. *Wolf*, som ej blev godkänd på grund av att han ej bet vid skott, erhöill 131½ poäng.

Monahells Tuttsy, äg. och förare hr Bertil Carlström, Stockholm, tävlade i öppen klass och erhöill 1:a pris med 155 poäng. Specialpris.

I segrareklassen tävlade följande hundar: 1: pris, Hp. samt inteckning i Kennel av Barsätters vandringspris erövrades av ch. *Fjällvargens Kickan*, äg. och förare hr C. E.

Sjögren, Stockholm, med 274 poäng, 2:a pris, Hp samt inteckning i Gottfrid Axnérs vandringspris erhöill *Vargens Excelsior*, äg. och förare hr Uno Friberg, Stockholm för 269½ poäng; *Vargamors Pojk*, äg. och förare hr E. F. Andersson, Stortorp, erhöill 3:e pris, hp. med 264½ poäng; 4:e pris, hp. samt inteckning i Eric Sandstedts vandringspris erövrades av Boy, äg. och förare hr G. Axné, Stockholm, med 258 poäng. Dessutom uppnåddes följande resultat: Champ. *Ramonas Toy*, äg. och förare hr Åke Engström, Stockholm, 245½ p., *Foy*, äg. och förare hr Gustav B. Gustavsson, Sundbyberg, 231½ p. samt *Rinty*, äg. och förare hr Claes Andersson, Hagalund, 216 p.

Striden om tätplatserna var mycket stor, enär minst fyra av de i segrareklassen tävlande hundarna å tidigare tävlingar växelvis varit i toppen. *Vargamors Pojk* och champ. *Fjällvargens Kickan* ha dock mest stångats om första plats. Båda äro synnerligen goda spårhundar och liksom de övriga i denna klass tävlande hundarna synnerligen vältränade appellhundar. Heder åt deras förare för energiskt nedlagt arbete.

Till sist ett tack till tävlingsledaren, fullmäktigen och mina meddomare för gott samarbete och till samtliga tävlande för god sportmannaanda samt till fruarna Göransson och Hermansson för smakfull lunch.

Enskede i oktober 1936.

Arvid Johansson

Prisdomarnas ordförande.

Klubbens sista skyddshundstävling för året

Vår underavdelning i Södertälje hade söndagen den 25 okt. anordnat en trevlig skyddshundstävling, som var den sista för året. Den var förlagd som vanligt vid deras sportstuga, som inom parentes sagt blivit ombyggd och renoverad och därmed fått en synnerligen trivsamt och förenämlig interiör. Södertäljemedlemmarna tala om sin sportstuga med en berättigad stolthet.

Åtta förare ställde upp till tävling, två i öppen- och sex i segrareklass. I den sistnämnda klassen var utgången ända in i det sista mycket oviss, ty topphundarna voro som vanligt jämna.

Calle Nygren ledde det hela, hr Sven Hydén var fullmäktige, herrar Oskar Amundsson, Einar Stohm samt under-teknade sutto eller stodo till doms och verkställande bedömningen efter bästa förmåga.

Följand resultat uppnåddes. Samtidigt en mindre kritik om varje hund må anföras.

Öppen klass.

1. pris o. Hp. samt ch. *Fjällvargens Kickans Hp* erhöill

SCHEIK, äg. o. förare hr Martin Norman, Södertälje, som uppnådde 214 p. Scheik är ännu väl ivrig och skällde någon gång utan påvisbar anledning. Spårningen har han inget begrepp om, men däremot sakstövade han bra. Appellen jämn, manarbetet likaså, dock vid ett par tillfällen väl aggressiv.

2. pris o. specialpr. för uppnådda 137 p. erhöill hr K. Ortmans ROY, som tydligen var otränad och alldeles för arbetsvillig. Han klarade både sakstövningen och spårningen, som emellertid skedde med för hög fart.

Segrareklassen:

1. pris, Hp o. vandringspris VARGAMORS POJK, äg. o. förare hr E. F. Andersson, Stortorp. Pojk, som uppnådde 269 p., var förstklassig i allt, men fann blott ett föremål under sakstövningen. Utmärkt spårarbete.

2. pris o. Hp. champ. FJÄLLVARGENS KICKAN, äg. o. förare hr C. E. Sjögren, Stockholm. Hon uppnådde 262½ p. och gjorde ett utmärkt arbete, men även ett par

tabbar under manarbetet — bet för mycket. — Även Kic-kan fann blott ett sakstövningföremål.

3. pris o. Hp. för 259 $\frac{2}{3}$ p. erhöill VARGEN EXCELSIOR, äg. o. förare Hr Uno Friberg, Stockholm. Vargen var litet svag i skall på kommando. Eljest utmärkt, men även han förlorade åtskilliga poäng under tvenne moment under manarbetet, ställande och återkallning. Ett föremål under sakstövningen. Mycket gott spårarbete.

4. pris o. Hp. BOY, äg. o. förare hr. Gottfrid Axné, Stockholm. Boy, som uppnådde 232 $\frac{2}{3}$ p., var i stort sett utmärkt i såväl appell som manarbete, men gjorde som de båda föregående konkurrenterna några tabbar, två i appellen (platsl. i gr. och häckhopp) och två i manarbetet (överfall u. komm. o. ställande av flyende). Ett föremål i sakst. Gott spårarbete.

FILMSTADENS KELLOO, äg. frk Ruth Ekstedt, förare hr G. Ekstedt, Stockholm, uppnådde 196 $\frac{1}{2}$ p. Kelloo,

som avstod från skall på kommando, klarade icke hopp-proven. Var ojämn i manarb. Ett föremål. God spårning.

LOX, äg. o. förare hr. E. Guldbrandsson, Stockholm, blev tyvärr icke godkänd på grund av misslyckande i både spårning och sakstövning. Något ojämn appell. Bra manarbete. Lox erhöill 191 p.

Efter tävlingens slut ägde prisutdelningen rum. Södertäljeavdelningens damer hade anordnat en härlig lunch, som avåts under bästa gemyt. För deras oegennyttiga arbete klubbens från hjärtat gående tack.

I vår få vi väl nöjet att se några flera deltagare från Södertälje?

Till de tävlande för visat gott sportsligt uppträdande och spårläggare, figurant, tävlingsledare, fullmäktige och mina meddomare för gott samarbete ett hjärtligt tack.

Stockholm i oktober 1936.

Sigfr. Sund.

Klubbens hundar på Svenska Skyddshundsklubbens tävling

Söndagen den 4 oktober 1936 avhöll Svenska Skyddshundsklubben sin hösttävling för skyddshundar i trakten av Särö c:a 30 km. från Göteborg. Fjorton förare deltog, därav elva i segrare-, två i öppen- och en i nybörjareklass, tio schäfrar stredo om trofeerna med två rottweiler och en dobermann. De två första samt fjärde och femte platserna i segrareklassen belades av våra medlemmar, nämligen: 1:a pris BOY, äg. o. förare Målarmästare Gottfr. Axné, Stockholm, 274 $\frac{1}{3}$ p.; 2:a pris KATJA, äg. o. förare Herr C.-E. Bohman, Lerum, 250 p.; 4:e pris TROJ, äg. o. förare Direktör H. Andreasson, Mölndal, 223 p. samt 5:e pris TEDDY, äg. o. förare Fru Magda Steen, Göteborg, 219 p.

Prisdomarekollegiet var uppdelat på två lag, varför det gick raskt undan och tävlingen kunde avslutas så pass tidigt som klockan 3 em. Som fullmäktige fungerade Herr Tingström och som prisdomare Herrar G. Kummel, Arne Wallin, Rolf Wallin, Botvid Gustavsson, Axel Hellgren (fr. Sthlm) och A. Sandberg. Tävlingsledare Herr Einar Lundgren.

Efter tävlingens slut verkställdes prisutdelning å tävlingsplatsen av Skyddshundsklubbens ordförande, Tullkassör G. Kummel.

H. A.

Från Gävlefronten

Vår livaktiga Gävleavdelning har i höst icke mindre än två dressyrkurser i gång, en i Harnäs och en i Gävle. Deltagareantalet är stort, 10 hundar på vardera kursen. Avdelningen har för avsikt att avsluta kurserna den 6 december.

Som synes är intresset över förväntan stort på den fronten. Medlemmarna göra allt för att hålla intresset uppe och för att tillföra klubben ännu flera medlemmar på orten.

Avdelningens medlemmar komma att kallas till sammanträde samma dag kursavslutningen äger rum.

Avdelningen skall försöka få igång utbildning av tävlingshundar. Vi hoppas, att de lyckas i sitt uppsåt.

Svenska Schäferhundklubbens dressyrkurs i Stockholm

Klubbens dressyrkurs för schäferhundägare i Stockholm med omnejd tog sin början den 5 oktober och pågår måndagar och torsdagar mellan kl. 7—9 em. i Ridhuset, 41 Storgatan, som genom chefen för Östra Arméfördelningen upplåtits för detta ändamål. I Kursen deltaga c:a 15 nybörjare jämte några stycken från den föregående kursen, som dessa nödgades avbryta på grund av olika anledningar.

Det befintliga hundmaterialet är synnerligen gott. Förarna försumma inga lektioner. Allt är gott och väl.

Kursen avslutas den 17 december.

Sänd in fotografier till tidskriften!

Nästa tidskrift, som skall utkomma till jul, är avsedd att bliva ett julnummer med något lättare innehåll än prisdomareberättelser etc. För att densamma skall bliva så trevlig som möjligt har red. beslutat att söka förmå medlemmar, vilka äro i besittning av lämpliga foton, att låta införa dessa i tidskriften. Då klichéfrågan är en kostsam historia för klubben, hemställes att medlemmarna själva betala den direkta kostnaden för insända och sedermera i tidskriften reproducerade fotografier.

Således emotser red. per omgående en hel massa vackra foton av enskilda hundar och grupper av människor och hundar, allt dock som har med schäferhundar att skaffa.

Klichékostnaden torde i regel belöpa sig på c:a 5 kronor per införd bild. Önskar medlem särskilt stor kliché blir kostnaden något högre.

Dröj icke med insändandet, utan besluta Eder genast! Hjärtligt välkomna med Edra foton.

Redaktionen.

Sportstugan vid Västberga

Under hösten har klubbens sportstuga å Västberga undergått betydande förbättringar. Sålunda har utrymmet utökats till det dubbla och f. n. hålla intresserade medlemmar på med att inreda stugan. Det är styrelsen en synnerligen angenäm plikt att tacka alla dem som med arbete och yrkesskicklighet eller gåvor velat hjälpa klubben till en förbättrad stuga. I sinom tid komma dessa parsoner att av klubben bliva ytterligare hedrade. Icke nog med att medlemmar ställt sina krafter till förfogande. Det har även visat sig att bland klubbens medlemmar stor offervilja funnits för att med inventarier göra stugan verkligt trivsam. Även till dem som därmed hjälpt klubben frambär styrelsen härmed sitt tack. Skulle någon klubbmedlem bland sina inventarier hava något för stugan användbart och vill skänka detta dit står stugfogden, Hr. Hermansson, Tel. Enskede 3779 gärna till förfogande för diskussion.

I detta sammanhang skadar det icke att meddela ännu en nyhet. Styrelsen har gått i författning om att varje söndag under den kommande vintern ställa en jourhavande instruktör till medlemmarnas förfogande. Denne tjänstgör från kl. 10 till kl. 1 varje söndag. Det är önskvärt att medlemmarna taga vara på dessa möjligheter till träning och rådfrågning.

Ejwes.

En halv million stambokförda schäferhundar i Tyskland.

Den 20 oktober 1936 var en stor dag för den tyska stamboken, ty då inregistrerades i densamma den 500.000:e tyska schäferhunden. Under högkonjunkturåren 1923—1924 inregistrerades vardera året c:a 50,000 schäfrar. Denna siffra nedgick så småningom och utgjorde år 1928, 1929 o. s. v. c:a 15,000 hundar. År 1935 inr. däremot 16,000 st.

Rättelse.

Sedan herr Gert Wikner, Saltsjö-Nacka å SKK:s expedition uppvisat originalstamtavla för de av honom uppfödda och å klubbens utställning i Bollnäs år 1934 utställda schäferhundarna, vilken stamtavla utvisat, att ifrågakvarande hundar äro stamboksberättigade, hava dessa numera blivit stamboksförda och erhållit följande nummer:

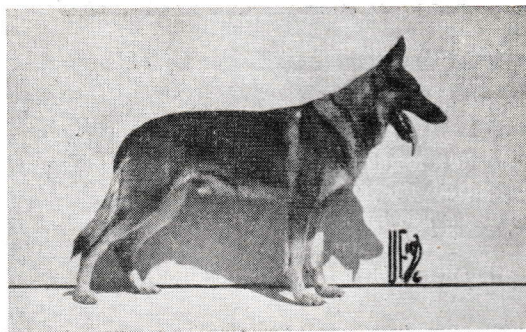
Lill-Tasso, 1088 LL.

Ranna, 1089 LL.

Silva, 1090 LL.

Klubbens utställningsdiplom kommer att översändas till herr Wikner.

<p>VETERINÄR</p> <p>P. Viridén</p> <p>Rörstrandsgatan 8</p> <p>Mottagn. efter överenskommelse per te..</p> <p>31 88 20</p>
--

Imp. Avelshunden

Champ. Olav (Blitz) von der Starrenburg SZ 463752 SKKS 529 KK står till avelstj. för lämpl. tikan. Av in- och utländska domare tillerkänd 17 st. 1:a pr., 6 st. cert. och 8 st. hederspr. Internationellt skönhetscertifikat. På 3:dje Nordiska schäferhundsutställn. i Oslo 1:a pr Vinner Klass och tilldömd titeln *Utställningens bästa hund*. Domare var världens nu lev. förnämsta schäferexpert D:r Roesebeck, Hannover. Humant arvode.

Karl J. Höglund, WARGÖN.
Tel. V. Tunhem 9.

Kåwestugans Kennel

(inneh. Herr o. Fru Axel Veinar)

försäljer synnerligen jämna och lovande schäfervalpar, f. 15/8 1936, e. *Champ. Tor av Fenrisulven*, 770 HH, u. *Warja*, 165 DD, Segrande tiken å S. Sch. K:s utställning d. 12—13 sept. 1936 var av denna härstamning.

Hänvändelse till äg.

Adress: Juringe 267, Segeltorp.

Svenska Schäferhundklubbens styrelse:

Ordförande: Redaktör Gunnar Müller, tel. 53 98 24.

V. ord.: Avdelningschef Helge Scholander, tel. Storängen 61.

Sekreterare: Kriminalkonstapel Sigfr. Sund, tel. 43 61 13.

V. sekr.: Fröken A.-G. Sellman, tel. 60 80 04.

Skattmästare: Telegraftjänsteman G. Hj. Jansson, tel. 40 33 18.

Övriga ledamöter:

Fotograf Uno Friberg, tel. 40 49 32.

Disponent Åke Engström, tel. 60 56 03.

Ingenjör Gunnar Ekstedt, tel. 33 55 75.

Kapten Hans Edman, tel. 50 35 20.

Kamrer Eric Sandstedt, tel. 61 44 70.

Stugfogde: Fiskhandlaren E. Hermansson, tel. Enskede 37 79.

Pris Kr. 1: 25